ΒΑΡΝΑ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1894.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. 352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία . . . . . λέβ. 15
Εξάμηνος . . . . . „ 10

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ετησία . . . . . φρ. χρ. 20
Εξάμηνος . . . . . „ „ 12

Αἱ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Α! σελ. ὁ στίχ. τῶν 10 στιγ. λ. 3
„ „ Β! „ „ „ „ „ „ „ „ 2
„ „ Γ! „ „ „ „ „ „ „ „ 1
„ „ Δ! „ „ „ „ „ „ „ „ 0,50

Αἱ ἀγγελλίαι καὶ αἱ διατριβαὶ συμφωνοῦνται κατ' ἀποκοπὴν

Τὸ Γραφεῖον ἐν τῷ Α! τμήματι ἀρ. 535.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

„ODISSOS"
JOURNAL POLITIQUE — PHILOLOGIQUE
Ἀπευθυντέον: A la direction du Journal «Odissos».—Varna.

ΣΥΝΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. Ο. ΣΚΑΝΑΒΗΣ

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ"

Ἀγγέλλει τοῖς συνδρομηταῖς καὶ ἀναγνώσταις αὐτῆς ὅτι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος μηνὸς Ἰουνίου θέλει ἐκδίδοσθαι ἀπαξ τῆς ἑβδομάδος. Εἰς τὸ μέτρον τοῦτο προβαίνει κατ' ἀνάγκην τῶν πολλῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ συνδρομητῶν της—αὐξηθέντων μάλιστα κατὰ τὴν τελευτέαν περίοδον κατὰ ΕΚΑΤΟΝ—ἐπιθυμούντων τὴν συνεχεστέραν ἔκδοσιν αὐτῆς.

Η „ΟΔΗΣΣΟΣ„ ἱκανοποιοῦσα ὅθεν τὴν δικαίαν ἀπαιτησιν ταύτην ἀγγέλλει ὅτι ἀπό τῆς πρώτης προσεχοῦς Ἰουλίου ἐπαναλαμβάνει τὴν τρὶς καθ' ἑβδομάδα ἔκδοσιν αὐτῆς ἤτοι κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Κυριακὴν μὲ τὴν

ΑΥΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

Τὴν προθεσμίαν δὲ ταύτην ἀναγκάζεται νὰ ζητήσῃ πρὸς παρασκευὴν τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν σκοπὸν μέσων.

Ἐκ τοῦ Γραφείου

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ἡ ἀπροόπτως ἐνσκήψασα ἐν τῇ Βουλγαρίᾳ κρίσις, παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς τὸν ἐν Εὐρώπῃ τύπον νὰ φέρῃ αὖθις τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ συνενοήσεώς τινος μεταξὺ Ρωσίας καὶ Αὐστρίας, πρὸς τὸν σκοπὸν κοινῆς συμπράξεως ἐν τῷ Αἵμῳ. Κατά πόσον δικαιολογοῦνται αἱ κρίσεις τῶν ἐφημερίδων μάλιστα ἐκείνων αἵτινες διατείνονται περὶ συνενοήσεως δῆθεν αὐτῶν πρὸ τῆς ἀπροσδοκήτου παραιτήσεως τοῦ τέως βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, εἶναι ἄγνωστον, καθ ἡμᾶς δὲ καὶ λίαν παράτολμον τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος εἰσ εἰκασίας καὶ πορίσματα, γνωστοῦ μάλιστα ὄντος ὑπὸ ποίων αἰσθημάτων ἐλαύνονται οἱ ἐπίσημοι ρωσσικοὶ κύκλοι καὶ διά τίνων ὀμμάτων θεωροῦσι τὸ νῦν ἐν Βουλγαρίᾳ κοθεστὼς.

Οἱ φρονοῦντες περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν συνενοήσεως ἐξάγουσι τὸ συμπέρασμα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἐκτῆς συγομολογήσεως ἐμπορικῆς μεταξὺ αὐτῶν συνθήκης ἥτις κατά τὰ βιενναῖα φύλλα προώρισται νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ καστήσῃ δυνατὴν συνενόησίν τινα μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἰδίᾳ μετά τὰ τελευταῖα ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Σερβία γεγονότα ἄτινα ἠδύναντο νὰ θέσωσιν ἐν ἐπισφαλεῖ σημείῳ τὴν ἀνά τὸν Αἷμον κατάστασιν καὶ κατά συνέπειαν τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Αλλ' ἡ ρωσσικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ἤδη ἡμιεπισήμως ὅτιπροκειμένου μὲν περὶ Σερβίας ἀμεταθετον ἔχει ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀναμιχθῇ ποσῶς εἰς τά τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως αὐτῆς ἀφίνουσα τά ἐν αὐτῇ πράγματα νά ἀκολουθῶσι τόν ροῦν ὅν διέγραψαν αἱ πολιτικαὶ αὐτῆς μερίδες ἢ μᾶλλον ὁ ὄπισθεν αὐτῶν ἐνεργῶν βασιλοπάτωρ Μιλάνος εἰς τρόπον ὥστε παροξυνομένης τῆς ἐν αὐτῇ κρίσεως λάβῃ ἀφορμήν νά ἐπέμβῃ, ἐν τούτοις ἄγνωστόν ἄν ἀνεχθῇ ἄλλη δύναμις ἐνδιαφερομένη ἤς τὴν τοιαύτην ἀναμιξιν.

Περὶ τῆς Βουλγαρίας δὲ προκειμένου οὐδεὶς λόγος ὑπάρχει ὅ πως ἡ Ρωσσία ἐγκαταλίπῃ τὴν οὐδετερότητα αὐτῆς. Καθόσον αὕτη φρονεῖ, ὡς γνωρίζομεν πάντες, ὅτι ὁ Ηγεμὼν παρανόμως κατέχει τὸ βουλγαρικὸν στέμμα, ἡ δὲ ἀντικατάστασις τοῦ Σταμπουλώφ ὑποπροσώπου πιστοῦ ἐξισθκαὶ ἀφοσιωμένου τῷ Ηγεμόνι οἷος εἶναι ὁ κ. Στοϊλωφ δικαιολογεῖ πληρέστατα τὴν γνώμην τῆς μὴ μεταβολῆς τῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας ἔναντι τῆς Βουλγαρίας.

Υπολείπεται ἤδη ἡ κρίσις τῶν βιενναίων φύλλων ἄτινα το δυνατὸν τῆς μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας συνενοήσεως ἐξαρτῶσιν ἐκ τῆς συνάψεως ἐμπορικῆς μεταξὺ αὐτῶν συνθήκης. Η κρίσις ὅμως στερεῖται πάσης ὑποστάσεως γνωστοῦ ὄντος ὅτι αἱ τοιούτου εἴδους συνθῆκαι ἀποβλέπουσι μᾶλλον τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀγροτικῶν καὶ λοιπῶν προϊόντων τῶν δύο ἐθνῶν, οὐδόλως δὲ ἀποκλείουσι τὸ δικαίωμα τοῦ νά ἐπικρατῇ μεταξὺ αὐτῶν πλήρης διάστασις ὅσον ἀφορᾷ τά πολιτικά ζητήματα. Μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας τότε μόνον θά ἦτο δυνατὴ οἱαδήποτε φιλικὴ προσέγγισις ὅτε ἡ τολευταία ἀπηλλιτριοῦτο παντὸς δικαιώματος ὅπερ φρονεῖ ὅτι κέκτηται ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου ὅπερ ἀδύνατον νά παραδεχθῇ.

Οἱ φρονοῦντες ὅθεν ὅτι τά βουλγαρικά καὶ ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἵμου ἐν γένει πράγματα δύναντ' ἔστω καὶ ἐπ ἐλάχιστον νά μεταβληθῶσι διά τῆς ἐπελθούσης ἐν Βουλγαρίᾳ μεταβολῆς, πλανῶνται οἰκτρῶς ὡς ὁ χρόνος θά ἀποδείξῃ.

Σ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Πάντες οἱ πολιτικολόγοι πρεσβεύουσιν, ὅτι πρός ὑποστήριξιν ἁρμόζοντος προσώπου ἐν ταῖς ἐκλογαῖς ἀνάγκη νὰ ἀπαιτῶμεν παρ αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ ἐλευθερίαν. Ὁ ἐνάρετος τῳόντι καὶ τίμιος πολίτης ὁ μόνος δυναμενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ νὰ στηρίζῃ τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν, ἐννοεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ἐκπληρώσῃ ὑψηλὸν καθῆκονκαὶ ὡς τοιοῦτος πρέπει παρ ἁπάντων τῶν συμπολιτῶν νὰ προσκαλεῖται.

Πρός τούτοις ἵνα μὴ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ περιστρέφωνται πάντοτε ἐντὸς πλημμελοῦς κύκλε ὀφείλει ὁ λαὸς νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τρία τινά: α! κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀντιπροσώπων του ἐκείνους τῶν πολιτῶν νὰ προτιμᾷ οἵτινες ἤθελον βουλεύσθαι μετ ἀρετῆς περὶ τῶν εἰς τὴν πατρίδα συμφερότερων ἀρχῶν, προτιμῶν δὲ τοὺς κατ ἀρετὴν καὶ παιδείαν ἀποσκορακίζει πάντοτε τοὺς κατὰ κολακείαν, πανουργίαν, ραδιουργίαν, καὶ ἀγυρτίαν ἐπιφανεῖς. Καθόσον οἱ τοιοῦτοι ἀποβλέποντες εἰς προσωπικὰ συμφέροντα τὴν ἐλευθερίαν ὄργανον τῆς τυρανίας θέλουσιν καταστήσει.

β! Εἰς τὴν αὐτενέργειαν χάριν τῆς ὁποίας ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νά ἀναμιγνύεται εἰς τάς τῶν δήμων ἐκλογὰς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῶν δήμων συμφέροντα, ὅπερ δύναται νὰ ἀναπτύσσῃ τὴν αὐτεγέργειαν, καὶ νὰ αὐξηθῇ οὕτω ἡ τῶν πολλιτῶν δραστηριότης. Τὸ σύστημα τῳόντι τῆς αὐτενεργείας τοὐλάχιστον μέχρι τινός ὅρου εἶνε νομίζομεν τὸ καταλληλότερον μέσον δι οὗ οἱ λαοί δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἀληθῆ ἐλευθερίαν καὶ ἐννοήσωσι τά τε δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν. Λαὸς ὅστις περιμένει τά πάντα παρὰ τῆς κυβερνήσεώς του ἐξελέγχεται ἀνίκανος νὰ αὐτοκυβερνηθῇ καὶ ἀνάξιος πολικῆς ἐλευθερίας. Ημεῖς ὀφείλομεν νὰ ἀπαιτῶμεν παρὰ τῆς κυβερνήσεως νὰ τηρῇ τὴν τάξιν καὶ ἐπαγρυπνῇ τὴν ἀσφάλειαν ἡμῶν μόνον διὰ ἠθικῶν ἐπαναστάσεων καὶ οὐχὶ δι ὑλικῶν δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν νὰ γευθῶμεν τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ νὰ εὐδαιμονήσωμεν.

γ! Καὶ τελευταῖον εἰς τὴν συμπραξιν νά ἀποβλέψωμεν πρέπει δηλαδὴ παρ ἅπασι τοῖς *Βαρναίοις* Ἕλλησιν νὰ ἐπικρατήσωσιν ὑψηλότεραι ἰδέαι νὰ ἀφεθῇ κατὰ μέρος ἔστω καὶ πρός στιγμὴν ὁ κομματισμὸς καὶ ἡ ἐμπάθεια ἵνα τοὐλάχιστον ἅπαξ παρασταθῇ ὁ ἐν Βάρνῃ Ελληνισμὸς μίαν γνώμην ἔχων μίαν θέλησιν τὴν ἀντί παντὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων του. Εἶνε καιρὸς πλέον ὕστερον πολλῶν παθημάτων νὰ ἀνανήψωμεν ἐκ τοῦ κομματικοῦ «χασὶς» ὅπερ μᾶς ἀπεκοίμησενκαὶ νὰ ρίψωμεν τὰ βιέμματά μας συνεργαζόμενοι πάντες μετὰ συμπνοίας σταθερᾶς καὶ ἀδελφικῆς.

Οὐδαμῶς κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται νὰ ἀδιαφορῶμεν καθόσον φόβος εἶνε μὴ διὰ τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς κομματικῆς ἐμπαθείας ἐπακολουθήσωσιν μεγάλαι ζημίαι ἐν τῷ τόπῳ. Διὸ εὔχομαι διάψευσιν τῶν τοιούτων φόβων μου, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς ἐκ μακρᾶς ἀπεδείχθη πείρας οὐδέποτε μὲν οἱ φόβοι διεψεύσθησαν ἀλλὰ πάντοτε οἱ λαμπραὶ ἡμῶν ἐλπίδες.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Η ΕΛΛΑΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΔΑΝΕΙΣΤΑΙ ΤΗΣ

Σχετικῶς πρός τὰς ἀρξαμένας διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καί τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄγγλων, γάλλων καὶ γερμανῶν ὁμολογιούχων ἡ κοινὴ γνώμη ἐπελήφθη προεξέχοντος ζητήματος ὅπερ δέον νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν ὅλων. Γνωστὸν ὅτι τὰ δάνεια ὧν πρόκειται νὰ κανονισθῇ ἡ ὑπηρεσία ἀνέρχονται εἰς 600 περίπου ἑκατομμύρια ἀλλὰ δὲν εἶνε γνωστὸν ἀκριβῶς τὸ ποσὸν ὅπερ ἀντιπροσωπεύωσιν οἱ ἐν λόγῳ ἀντιπρόσωποι. Ἐὰν ἀντιπροσωπεύωσι μόνον 100 ἑκατομ., ὡς διατείνονται οἱ πολλοί, δὲν ἀξίζει τόν κόπον νὰ συναφθῇ μετ αὐτῶν συμβιβασμὸς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ τῶν κατόχων τῶν λοιπῶν 500 ἑκατομ. Οπως ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ διαπραγματευθῶσι περὶ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύωσι τὰ τρία τέταρτα ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν ὁμολογιούχων ὑπό τὴν ἔποψιν τοῦ ποσοῦ τῶν ὁμολογιῶν. Θὰ ἦτο ὅθεν παραβίασις τῶν δικαιωμάτων τῶν πέντε ἕκτων τῶν δανειστῶν ἡ σύναψις συμβιβασμοῦ μετὰ τοῦ ἑνὸς ἕκτου αὐτῶν.

Λυπηρόν εἶνε ὅτι σημαίνοντες χρηματισταὶ οἷοι εἰσιν οἱ κ. κ. Δὺφφ, Ορνστάϊν καὶ Σταίβη ἐποίησαν παρόμοιον διάβημα στερούμενοι δικαιολογητικῶν ἐγγράφων δυναμένων νὰ καταστήσωσι σεβαστὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἐντολέων των. Οἱ κύριοι οὗτοι θὰ μαίνωνται βεβαίως κατὰ τοῦ κ. Τρικούπη ὅστις τοὺς προσεκάλεσεν εἰς Αθήναις ὅπως φέρῃ αὐτούς εἰς τόσον δυσχερῆ θέσιν ἐκθέτων αὐτοὺς συνάμα ες τάς ἐπιθέσεις καὶ εἰς τὰ σκώματα τῆς ἀτιπολιτεύσεως καὶ τοῦ χρηματιστικοῦ κόσμου.

Τὸ καλλίτερον ὅπερ ἔχουσι νὰ πράξωσι οἱ κύριοι ἀντιπρόσωποιἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε νὰ ἐνεργήσωσιν ὅπως κατατεθῶσιν οἱ τίτλοι τῶν ἐντολέων των εἰς τραπέζας ἐν αἷς αἱ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ θὰ δύνανται νὰ ἐξακριβώσωσι τήν ποσότητα αὐτῶν. Ἐὰν ἡ ποσότης αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 300 ἑκατομμύρια τοὐλάχιστον αἱ διαπραγματεύσεις θὰ διακοπῶσιν ἀναγκαίως παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἣν θὰ εἶχεν ὁ κ. Τρικούπης νὰ φανῇ εὐάρεστος εἰς τοὺς ἀντιπρόσωπους, ἐκτὸς ἂν θελήσῃ νὰ τείνῃ χεῖρα βοηθείας εἰς παράνομον πρᾶξιν.

„Οἰκονομολόγος„

ΠΕΡΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ κοινωνία δεν ἀναπλάσσεται διὰ μαγικῆς ῥάβδου, ἀλλὰ τελειοποιεῖται διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀψευδῶν καὶ αἰωνίων δογμάτων τῆς ἀγνῆς παιδείας. Διὸ δικαίως δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ κέντρον ὡς ἡ ἑστία τοῦ φωτός, ὅπερ περιθάλπον καὶ ὑποθερμαῖνον τοὺς ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ, πνεύματι ἐγκεκαλυμμένους σπόρους τοὺς ζωογονεῖ, τοὺς ἀναπτύσει τοὺς προάγει εἰς βαθμιαίαν ἐμβλάστησιν, ἐκ οὗ προσλαμβάνοντες ἰδίαν ζωὴν καὶ δύναμιν τελεσφοροῦσι καὶ αὔξονται εἰς δένδρον ἀειθαλὲς καὶ ἀγλαόκαρπον.

Αὕτη διαμεϊζομένη εἰς τὰς διαφόρους τάξεις τῆς κοινωνίας ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, τὰ πάντα ἀνακαινίζει τὰ πάντα μεταμορφόνει παντοῦ διαχέει τὴν ζωοποιὸν αὐτῆς ἐνέργειαν, μεταῤῥυθμίζουσα ἰδέας, αἰσθήματα, ἤθη καὶ ἔθιμα, ἀναπτύσσουσα τὰς εὐγενεστέρας ἀνθρωπίνους δυνάμεις, καθόλου δὲ μεταπλάττουσα τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν κατάστασιν ὁλοκλήρων γενεῶν ὁλοκλήρων κοινωνιῶν καὶ ὁλοκλήρων ἐθνῶν. Ὀρθῶς δὲ καὶ ἐμπείρως διευθυνομένη διασείει καὶ μετατρέπει ἅπαν τὸ κοινωνικὸν πνεῦμα μεταδίδουσα εἰς αὐτὸ ὥθησιν καὶ κίνησιν.

Θάλπωμεν ἄρα καὶ ὑποστηρίζωμεν παντὶ σθένει πάντες οἱ ὁμογενεῖς τὴν παιδείαν τὸν μόνον τοῦτον σύνδεσμον τοῦ ἔθνους μετὰ τοῦ γένους, τὸ εὐρὺ στάδιον τῆς Ελληνικῆς διανοίας. Σώζωμεν αὐτὴν πάσαις δυνάμεσιν ἀνεξάρτητον καὶ ἐλευθέραν, ἀμόλυντον καὶ ἀμίαντον, αἴροντες ἐκ τοῦ μέσου τὰ ζιζάνια τὰ καταπνίγοντα τὰ σπέρματα, τὰ ἄνθη τοὺς καρποὺς τῆς παιδείας· καιρὸς εἶνε νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸν περὶ τὰς δρῦς ἑλισσόμενον παράσιτον κισσὸν ἐκκαθαίροντες τὰς σχολὰς ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀναξίων διδασκάλων

οἵτινες ἐν ἀφανεῖ καὶ νύκτωρ ἐν μέσῳ τοῦ κήπου τῆς παιδείας ἀναφύονται ἀπορροφῶντες πάντα αὐτοῦ χυμόν.

Ὁ ἄνθρωπος ᾧ διαπιστευόμεθα τὸ τιμαλφέστερον ἡμῶν κτῆμα τὸ τέκνον, ὁ ἄνθρωπος παρ οὗ προσδοκῶμεν τὴν ἀγωγὴν τὴν ἠθικὴν διάπλασιν, τὴν μόρφωσιν ἑτέρου ἀνθρώπου, ὁ ἄνθρωπος εἰς ὃν παραδίδοντες τὸν παῖδα, τὴν ἄμορφον καὶ ἀκατέργαστον ταύτην ὕλην πρὸς μόρφωσιν αὐτῆς, ὀφείλει νὰ φέρῃ πάντα τὰ ἐχέγγυα ἱκανότητος καὶ ἀρίστης διαγωγῆς, νὰ μὴ ἐπιρεάζηται κυρίως ὑπὸ βακχικῶν διαθέσεων, δίδων τὸ κακὸν παράδειγμα εἰς τὸν παῖδα, καθόσον ὁ τοιοῦτος δολοφονεῖ ἠθικῶς τὴν ὁπουδάζουσαν νεότητα, κλέπτει, τὸ μόνον πρᾶγμα, ὅπερ οὐδέποτε ἀναπληροῦται ἢ ἀνταποδίδοται, τὸν πολύτιμον δηλαδὴ χρόνον τῆς παιδικῆς του ἡλικίας.

Πλὴν τούτων ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ γυναικείου φύλου ὅπως κοσμήσωμεν τὰς ἑλληνίδας διὰ τοῦ ὡραίου καὶ τιμαλφοῦς αὐτῶν χαρακτῆρος, καὶ ἀνυπερθέτως ἀφαιρέσωμεν ἀπ αὐτῶν τὰ ξένα καὶ ἐψιμυθιωμένα φυκία τοῦ ρωμαντισμοῦ καὶ τῆς τοῦτῳ ἐπομένης ἐπιπολαιότητος, ὀφείλομεν διὰ κατηλλήλων διδασκαλισσῶν νὰ θερμάνωμεν τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν διαμόρφωσιν, ὀφείλομεν νὰ ἀναπτύξωμεν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν τὸν Ἑλληνισμὸν ἀντάξιον ἀνεξαντλήτου θαυμασμοῦ καὶ μελέτης, καὶ ὡς μυελώδημα ἐμμελὲς, θέλγουν καὶ καταγοητεῦον τὸ πνεῦμα τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν. Καὶ τότε ἀναμφιβόλως αὐταὶ αἱ ἑλληνίδες κατανοήσασαι ποῦ ἄγει ἡ φαγέδαινα τοῦ ρομαντισμοῦ, βεβαίως θὰ φωτισθῶσι, καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν μητρικοῦ γάλακτος προετοιμάζουσαι τὸ ἐθνικόνμέλλον τοῦ ἔθνους ἡμῶν, καταρτίζουσαι τὴν νέαν γενεὰν Ἑλληνικὴν κατὰ τε τὴν καρδίαν καὶ τὸ φρόνημα θὰ συνεχίσωσιν, οὕτω τὰς λαμπρὰς ἐκείνας τοῦ ἡρωϊσμοῦ της μεγαλοφυΐας, τῆς ἀρταπαρνήσεως, τῆς γυναικείας ἀνδρείας, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς φρονήσεως, αἵτινες ὡς μαργαρῖται πολύτιμοι εἰσὶν ἐγκατασπαρμένοι ἐν τῇ Πανδέκτῃ τῆς ἑλληνικῆς ἡμῶν Ἱστορίας καὶ φιλολογίας.

Καιρὸς εἶναι τέλος νὰ δοθῇ προσοχὴ περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν, ἵνα καὶ οἱ ἐπαξίως φέροντες τὸ ὄνομα τοῦτο περιβληθῶσι διὰ τινος ἰσχύος.

Ταῦτα δὲ πάντα παρὰ τῶν δύο σωμάτων τῆς Δημογεροντίας καὶ ἐφορίας προσδοκῶμεν, τὰ ὁποῖα σώματα ἐμπνεόμενα ὑπὸ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων ἐπιδεικνύουσιν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των πραγματικῶς δι' ἔργων μετὰ πάσης στοργῆς ἐνδιαφέρονται ὑπὲρ τῆς κοινῆς τῶν συμπολιτῶν ἐκπαιδεύσεώς, ἐργαζόμενα ἀόκνως νὰ παραγάγωσιν Νεολαίαν κατηρτισμένην μὲ Ἑλληνικὴν καρδίαν, Ἑλληνικὴν Παιδείαν, Νεολαίαν νοήμονα κοσμίαν καὶ εὐφρόνα, ταύτην δὲ τὴν ὁδὸν παντοτεὰκολουθοῦντα μέλη αὐτῆς θέλουσιν ἐπιθέσει χρυσῆν κορωνίδα εἰς τὸν κοινωνικὸν των βίον, μὲ τῆς δόξης δὲ καὶ ἀγλαΐας τὸν ἀμάραντον στέφανον θέλουσιν περικοσμηθεῖ!

ΕΥΘΥΦΡΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ
ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ὁ «Οἰκονομολόγος» Ἀθηνῶν δημοσιεύει ἄρθρον περὶ τῶν χωρῶν τῆς Ἀνατολῆς ἐξετάζον τὰς προόδους αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν τοὺς ἐπιχειρηματίας.

Ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους ὁ «Οἰκονομολόγος» ἀνομολογεῖ μετ εὐχαριστήσεως τὴν μεγάλην πρόοδον ἥτις ἐκδηλοῦται κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν αὐτῷ εἰς τοὺς κλάδους τῶν δημοσίων ἔργων, τῆς γεωργίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας ἐν συνόλῳ δὲ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ.

Ἀκολούθως μεταβαίνων εἰς Ρωμουνίαν δὲν δύναται νὰ συναγάγῃ ὁμοίας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Ἡ χώρα Ρωμουνίας ἧς ἡ κοινωνικὴ οἰκονομία ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τῆς γεωργίας μακρὰν τοῦ νὰ καθεύδῃ ἐπὶ ῥόδων ἔχει ἀφορμὴν νὰ φοβῆται κρίσιν τινὰ ὀξεῖαν οἵαν οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἐγνώρισεν, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς αὐξανούσης ἀφθονίας τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς τῶν σιτηρῶν, τοῦ μόνου προϊόντος ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον τῆς Ρωμουνίας.

* * *

Ἐντεῦθεν λέγει μεταβαίνοντες εἰς Βουλγαρίαν εὑρίσκομεν ἐν αὐτῇ κατάστασιν πραγμάτων σχετικῶς κρείσσονα ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας, τοῦτο διότι ἡ ἡγεμονία αὕτη δὲν ἐξαρτᾷ τὴν ὕπαρξιν αὐτῆς μόνον ἐκ τῶν δημητριακῶν. Ἐχει ἐκτὸς τῆς ἀρτιφυοῦς αὐτῆς βιομηχανίας καὶ ἄλλα προϊόντα. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ δημητριακὰ εἶνε τὸ κυριώτερον προϊὸν ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐξαγωγῆς καθ ὅτι μόνος ὁ λιμὴν Ἀμβέρσης εἰσάγει γεωργικὰ προϊόντα ἐκ Βουλγαρίας ἀξίας 25 περίπου ἑκατομ. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐφέτος θὰ ἐλαττωθῇ ἐπαισθητῶς καὶ ἡ γεωργία ἐν Βουλγαρίᾳ θὰ αἰσθανθῇ κρίσιν ἥτις ὅμως δὲν θὰ καταστῇ ἐπαισθητὴ ὅσον ἐν Ρωμουνίᾳ.

Ἀλλὰ προϊόντα τῆς Βουλγαρίας ἐννοοῦμεν τοὺς καλλιεργουμένους καπνοὺς ἐν Χασκόβῳ, Φιλιππουπόλει, Τυρνόβῳ, Κουστεντὶλ καὶ Ρουτζουκίῳ, τὴν μέταξαν τῆς Στενημάχου ἠτις τὸ συροτροφικὸν εἶνε κέντρον. Ἡ σηροτροφία ἤκμαζεν ἄλλοτε ἐν Βουλγαρίᾳ, βραδύτερον ὅμως αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τοὺς μεταξοσκώληκας ἀσθένειαι ἀνέκοψαν τὴν πρόοδον αὐτῆς. νῦν φαίνεται ἀναγεννωμένη πάλιν. Ὑπάρχουσιν ὡσαύτως οἱ ἀνατολικοὶ τάπητες, τὰ ἔρια Καραμπᾶ, Σιλιστρίας, Ζαγοραᾶς, καὶ Πλέβνας, κατόπιν ἔρχεται τὸ ροδέλαιον Καζανλὶκ κτλ

Μὲ ὀλίγας λέξεις παρατηρεῖται ποιά τις ζωηρότης ἐπ ὅλων σχεδὸν τῶν κλάδων τῆς κοινωνικῆς οἰκονομίας ἐν Βουλγαρίᾳ κίνησις οὐχὶ ἄμοιρος ἐνδιαφέροντος ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑποσχεθῇ μεγάλην πρόοδον εἰμὴ ἐν ἀπομεμακρυσμένῳ μέλλοντι. Τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ὑπολείπονται εἰσέτι πολὺ, οὔτε παρατηρεῖται ἀξιοσημείωτος κίνησις εἰς ἄλλα δημόσια ἔργα.

Μόλα ταῦτα μετά λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ νεαρὰ ἡγεμονία ἠσπάσθη τὴν μέθοδον τῶν δανείων ὡς μέσον ἁπλοῦν τῆς ἐποχῆς μας ὅπως θεραπεύσῃ τὴν ἰσχνότητα τῶν τακτικῶν ἐσόδων, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχον πρόχειρα ἀρκετὰ παραδείγματα ἄλλων κρατῶν τῆς Ἀνατολῆς πολλῷ εὐρωστοτέρων ὑπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν, ὧν ὅμως ἡ εὐρωστία δὲν ἠδυνήθη νὰ τά ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ὑποκύψωσι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Ὁ σεβαστὸς τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καθηγητὴς καὶ τῆς καθ ἡμᾶς Ἑλλάδος φίλος Βλάκη ἐξέθεσεν ἐπ ἐσχάτων ἐνώπιον τῆς "Βασιλικῆς ἑταιρίας τοῦ Ἐδεμβούργου" τὰς πολυτίμους αὐτοῦ γνώμας "περὶ τῶν δύο στρωμάτων ἐν τῇ διαμορφώσει τῶν γλωσσῶν, ἐν ἰδιαιτέρᾳ σχέσει πρὸς τὴν ἑλληνικήν". Ὁ κ. Βλάκη ἀποφαίνεται ὅτι ἐν πάσαις ταῖς γλώσαις ὑπάρχει πλὴν τοῦ ἀνωτέρου στρώματος, τοῦ ἀποτελοῦντος καὶ τὴν φιλολογίαν, καὶ λαϊκὸν γλωσσικὸν στρῶμα. Περὶ τῆς ἰταλικῆς λέγει, ὅτι διὰ τοῦ δαιμονίου τοῦ Δάντη ἀντεκατέστησε τὴν λατινικὴν, οὐχὶ ὡς νέα γλῶσσα, ἀλλ ὡς ἰθαγενὴς χαρίεσσα ἀλλοίωσις τῆς ἀρχαίας. Τῆς καθομιλουμένης ἑλληνικῆς ἡ πρὸς τὴν ἀρχαίαν σχέσις εἶνε περίπου οἵα ἡ τῆς ἰταλικῆς πρὸς τὴν λατινικήν Αἱ ἀλλοιώσεις, αἱ ἐπελθοῦσαι ἐν αὐτῇ κατὰ τὰ δισχίλια ἔτη ἀπὸ τῆς ἀλλώσεως τῆς Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Μομμίου, ἀπέρρευσαν ἐξ ἰθαγενοῦς φυλῆς καὶ ἡ ξενικὴ ἐπίδρασις ὑπῆρξεν ἐλαχίστη καὶ ἀναξία λόγου Περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τῆς διαφθαρείσης κατὰ τὰ παραγγέλματα τοῦ Κοραῆ, λέγει ὅτι μικρὸν διαφέρει τῆς τοῦ Δημοσθένους. τοῦ Διοδώρου καὶ τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας. Ὁ,τι ἀφορᾷ τὸ σημερινὸν γλωσσικὸν ζήτημα καὶ τὴν πάλην μεταξὺ τῶν θιασωτῶν τῆς καθαρευούσης καὶ τῆς δημώδους, ὁ κ. Βλάκη ἀσπάζεται τὴν γνώμην συμβιβασμοῦ . . . . .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΟΔΗΣΣΟΥ"

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΙΣΠΗ

Τηλεγραφεῖται ἐκ Ρώμης ὅτι τὴν μετὰ μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὁ Κρίσπης ἐν ᾧ ἀπήρχετο ἐπιβαίνων εἰς τὴν Βουλὴν νέος ἐπυροβόλησε κατὰ τῆς ἁμάξης τοῦ Κρίσπη, συλληφθέντος δὲ εὐθὺς ἐδέθησαν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ δύο πολύκροτα πλήρη, ὀνομάζετο Παῦλος Λέγγα Δε Λουγκο ἐκ Ρώμης ἡλικίας 25 ἐτῶν. Ὡμολόγησεν ὅτι ἀνήκει εἰς ἑταιρίαν ἀναρχικῶν καὶ ὅτι ἐπεφορτίσθη νὰ φονεύσῃ τὸν Κρίσπην, Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας μετὰ τοῦ διαδόχου τὸ ἑσπέρας ἐπεσκέφθησαν τὸν Κρίσπην ἐκφράζοντες τὴν λύπην των διὰ τὸ συμβὰν καὶ τὰ συγχαρητήριά των διὰ τὴν σωτηρίαν. Τὸ ἑσπέρας τὸ πλῆθος ἐπευφήμησε τὸν Κρίσπην πρὸ τῆς κατοικίας του, οὗτος δὲ ἐμφανισθεὶς ἐν τῷ ἐξώστῃ ηὐχαρίστησεν αὐτό. Τὴν ἑπομένην πολυάριθμα συγχαρητήρια ἀπεστάλησαν τῷ Κρίσπῃ ἐκ Παρισίων, Λονδίνου, Μαδρίτης, Βιέννης, Βερολίνου καὶ λοιπῶν. Ὁ Καπρίβης καθὼς καὶ ὁ Βίσμαρκ τηλεγραφικῶς ἐξέφρασαν τὴν βαθεῖαν αὐτῶν χαρὰν ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τοῦ Κρίσπη τοσοῦτον ἀναγκαίου διὰ τὰς παρούσας περιστάσεις πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰαλίας καὶ τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

* * *

ΤΑ ΕΝ ΜΑΡΟΚΩ

Ὁ Σουλτάνος Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ ἀνεγνωρίσθη ἐν Φεζάν, οὐδὲν διετάραξε τὴν τάξιν. Ἡ "Ἐλευθερία» τῶν Παρισίων ἀγγέλλει ὅτι ὁ Ἀβδοὺλ Ἀζὶζ ἐδήλωσε τὴν ἀναγόρευσίν του τοῖς ἀντιπροσώποις τῶν Δυνάμεων καὶ ὅτι ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος τῷ διεβίβασε τὰ συγχαρητήριά του.

* * *

ΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΑΙ

Τηλεγράφημα ἐκ Βιέννης ἀγγέλλει ὅτι ἐν συναθροίσει 2,000 σοσιαλιστῶν συνεπείᾳ ἀκαθέκτου λόγου ῥήτορός τινος κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἡ ἀστυνομία ἐπεμβᾶσα ἐγένετο ἀντικείμενον ἐπιθέσεων ἐκ μέρους τοῦ πλήθους ἐν οἷς πολλοὶ ἐπληγώθησαν σοβαρῶς καὶ πολλὰ ῥύματα ἐθρηνήθησαν.

* * *

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι εἰς πλείστα μέρη Εὐρώπης καὶ ἰδίᾳ ἐν Οὐγγαρίᾳ ἐπέπεσαν ἄφθονοι βροχαὶ προξενήσασαι σημαντικὰς ζημίας. Αἱ γέφυραι παρεσύρθησαν ὑπὸ ὑδάτων. Αἱ ζημίαι ἀνυπολόγιστοι.

* * *

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΩ ΚΡΙΣΠΗ

Ὁ Κρίσπης ἐδέξατο μέχρι τῆς παρελθούσης Τρίτης 18,000 τηλεγραφήματα ἔκ τε τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ ἀποφυγῇ τῆς κατ' αὐτοῦ κακούργου ἐπιθέσεως

* * *

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Τηλεγράφημα ἐκ Βελιγραδίου ἀγγέλλει ὅτι ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος θὰ ἀναχωρήσῃ σήμερον ἐκεῖθεν τὴν πρωΐαν διὰ Νίσαν καὶ ἐκεῖθεν θὰ φθάσῃ εἰς Κων)πολιν τὴν προσεχῆ τετάρτην 15 τρ. ὅπου θὰ ξενισθῇ εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Σουλτάνου. Ἡ ἐπίσκεψις θὰ φέρῃ ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ οὐχὶ πολιτικόν.

* * *

Ο ΧΕΔΙΒΗΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Τὸ πρακτορεῖον "Ρέουτερ" πληροφορεῖται ἐκ Καΐρου ὅτι ὁ Χεδίβης θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Κων)πολιν σήμερον Σάββατον.

* * *

ΒΡΟΧΑΙ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐκ Βρεσλάου ὅτι δυνατὴ βροχὴ καταπεσοῦσα ἐκεῖσε ἐπλημμύρισε τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἧς ἔνεκεν διεκόπη ἡ μεταφορὰ ἐμπορευμάτων. Ἀλλαχόθεν ἀγγέλλεται ὅτι ἐπικρατεῖ ἐπαισθητὸν ψῦχος, ἐνιαχοῦ δὲ κατέπεσαν καὶ χιόνες, ἅτινα ἅπαντα δικαιολογοῦσι καὶ τὸ παρ ἡμῖν ἐπικρατῆσαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ψῦχος.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τὸ Βαλκανικὸν πρακτορεῖον διαβιβάζει ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον εἴδησιν ἐκ Παρισίων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 8 Ἰουνίου.

Ὁ «Γαλάτης» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ Ἡγεμόνος Φερδινάνδου μετὰ ἀνταποκριτοῦ του ἐν ᾗ ὁ Ἡγεμὼν ἐξήγησε τὰ αἴτια τῆς πτώσεως τοῦ κ. Σταμπολὼφ δηλώσας ἅμα τὰς αἰωνίας ὑπηρεσίας ἃς ὁ Σταμπολὼφ προσέφερε τῇ Βουλγαρίᾳ. Ὁ Σταμπολὼφ, εἶπεν ὁ ἡγεμὼν, ἀπώλεσε μετὰ μακρὰν κυβέρνησιν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ συνεπείᾳ τοῦ νεωτεριστικοῦ πνεύματος ὅπερ ἤρξατο ἐπιπνέων τῆς Βουλγαρίας. Ὁ Ἡγεμὼν πολλάκις προσεκάλεσε αὐτὸν νὰ σεβασθῇ τὸ σύνταγμα, μάτην δὲ ἐπέστησε τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καταπιέσεων. Χαρὰ γενικὴ ἐπικρατεῖ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πτώσεως τοῦ Σταμπολὼφ, ὁ δὲ

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Μόλις εἶχε ἐπιστρέψῃ ἐκ τινος ἐφ ἁμάξης περιπάτου καὶ δὲν εἶχεν ἀφαιρέσῃ ἀκόμη ἀπὸ τῆς κεφαλῆς της τὸν πῖλόν της. Ἠτο μία ἐκτάκτως θερμὴ ἑσπέρα τοῦ Ἰουνίου, ὁ δὲ Βαλέριος Καρίσιος προαγγελθεὶς ὑπὸ τῆς πιστῆς της Γαλλίδος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον τῆς βασιλίσσης Ἰλσας.

— Ἐρχομαι, νὰ σὲ ἀποχαιρετίσω εἶπεν οὗτος.

— Νὰ μὲ ἀποχαιρετίσῃς; εἶπεν αὕτη ἔκπληκτος χωρὶς ποσῶς νὰ φαίνηται ὅτι πράγματι εἰλικρινῶς λυπεῖται ἐπὶ τῇ ἀποφάσει του.

— Διατί; Καὶ ποῦ μεταβαίνεις; Ὁ Βαλέριος προσήλωσεν εἰρωνικῶς τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπ αὐτῆς. Ἡ ἀπόλυτος ἀναισθησία τῆς γυναικὸς ταύτης τὸν ἐτάραττε.

— Ποῦ μεταβαίνω; Εἰς τὴν ἄνω Σιλεσίαν· εἶπεν οὗτος μειδιῶν καὶ θεωρῶν τὴν λευκήν της χεῖρα, Ἐκεῖ ξέσπασεν ὁ διάβολος. Ἡ τοὐλάχιστον κατὰ τὰ φαινόμενα θὰ ξεσπάσῃ αὐτὰς τὰς ἡμέρας. — Ναί, μάλιστα, ὁ διάβολος προσέθεσεν οὗτος μετὰ σαρκαστικῆς τρυφερότητος. Καὶ ἐδῶ ἀναμίαν διαβόλισσαν.»

Αὕτη ἐγέλασε. Πότε θὰ ἐπανέλθῃς πάλιν;

Οὗτος ἀνέστειλε τοὺς ὤμους. Οταν τελειώσῃ αὐτός ὁ χορός. Ὁ διευθυντὴς Γάρνιγ ἔγραψεν ἐπανειλημμένως, ὅτι ἡ παρουσία μου τῷ εἶνε κατεπειγόντως ἀναγκαία. Αὔριον τὸ πρωΐ ἀναχωρῶ μὲ τὸν πρῶτον σιδηρόδρομον.

— Αχ εἶπεν αὕτη στρυφνῶς. Τότε θὰ ἠμπορῶ τέλος πάντων νὰ ἀφήσω τὸ Βερολῖνον. Ἐπιθυμῶ νὰ μεταβῶ εἰς Παρισίους. Ἐδῶ ἤρχισα νὰ αἰσθάνωμαι πλῆξιν.

— Ἀληθεῖ; ἀνέκραξεν οὗτος μετὰ λίαν καλῶς προσποιημένης ἐκπλήξεως. Ἡ βασίλισσα Ἰλσα νὰ αἰσθάνηπλῆξιν; Αὐτὸ δὲν πρέπει λὰ γίνηται. Μήπως ἔχεις κανένα πόθον εἰς τὴν καρδίαν σου; Ἀλλὰ τί εἶνε αὐτά, ὅπως φλυαρῶ, σὺ δόξᾳ τῷ Θεῷ δὲν ἔχεις καθ ὅλου καρδίαν ἀλλὰ μόνον μίαν ἐκ μυῶν καλῶς λειτουργοῦσαν καρδιακὴν συσκευὴν. Ἐχεις πόθους;

— Οχι! Μετέβη εἰς μίαν τῶν λικνιζομένων ἐκείνων ἑδρῶν καὶ ἐξαπλωθεῖσα ἐντὸς αὐτῆς ἤρξατο νὰ κινῆται.

Οὗτος τὴν παρηκολούθησε καὶ τὴν ἐθεώρει κρατῶν τοὺς βραχιονάς του ἐπὶ τοῦ στήθους του διεσταυρωμένους· Οσον καὶ ἂν τὴν ἠγάπα δὲν ἠδυνήθη ὅμως νὰ καταπνίξῃ πόθον τού τινα διαβολικόν, τοῦ νὰ τὴν βασανίσῃ.

— Γνωρίζεις τί ἐσκεπτόμην πρὸ ὀλίγου;

— Οχι! φέρε μοι τὸ ὑποπόδιόν μοῦ πλησιέστερα.

Οὗτος ὑπήκουσε μειδιῶν καὶ ἐξετέλεσε τὴν διαταγήν της.

— Εβυθίσθην εἰς σκέψεις συλλογιζόμενος, ὁποῖον θὰ γείνῃ τὸ πρόσωπόν σου ὅταν γηράσῃς καὶ γεμίσῃς ἀπὸ ρυτίδας.

Αὕτη ἐξέβαλε κραυγὴν ἀγανακτήσεως.

— Θὰ ἔχῃς ἀράγε καὶ τότε ἀκόμη ἐραστάς;

Ταῦτα λέγων ἐγέλασεν ἐκ καρδίας . . Αἰσθάνεσαι ἀκόμη πλῆξιν;

— Ναί! εἶπεν αὕτη ἐν ἐκτάκτως σφοδρᾷ ἀγανακτήσει. Περισσότερον ἢ ἀλλοτέ ποτε!

— Τότε λοιπὸν πρέπει νὰ σοι πῶ κανὲν νέον, τὸ ὁποῖον θὰ σοι κάμῃ ἐντύπωσιν! Οὗτος ἔκυψε βαθέως πρὸς τὸ οὖς της καὶ τῇ ἐψιθύρισε: Σήμερον νυμφεύεται ὁ Λομάν!

Αὕτη ἀνετινάχθη. Σήμερον; Τί λέγεις; Πράγματι ἠσθάνθη οὗτος παροδικήν τινα ζηλοτυπίαν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἐχάρη ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν λόγων του.

— Μάλιστα . . . σήμερον! Εντὸς ὀλίγων λεπτῶν θὰ . . . . .

Ὁ Βαλέριος ἥρπασε τὰς χεῖρας τῆς κυρίας Τρέφφλιγγεν καὶ τὰς ἔπληττε πρὸς ἀλλήλας ἐλαφρῶς. Αν μοι εἶπῃς τώρα εἰλικρινῶς καὶ παρρησίᾳ, ὅτι δὲν ἠμπορεῖς ν ἀνεχθῇς νὰ ἔχῃ ἄλλη γυνὴ τὸν ἄνδρα τοῦτον, θὰ σοὶ προσφέρω τὸ ὡραιότατον τῶν κοσμημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουσιν ἐπὶ γῆς καὶ ἂν πρόκηται ἀκόμη νὰ ταξειδεύσω εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου.

Αὕτη ἐστράφη διστάζουσα. Αχ, πρὸς τί;

Οὗτος τὴν ἀφῆκεν ἀίφνης ἐλευθέραν. Διὰ νὰ δυνηθῶ τέλος πάντων νὰ

Ἡγεμὼν συνεμορφώθη μὲ τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ. Αναφορικῶς τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ ὁ Ἡγεμὼν ἐδήλωσε ὅτι καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ διατελῇ πιστὸς ὑπήκοος τοῦ Σουλτάνου τῆς Κων)πόλεως καὶ ὅτι θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐξωτερικὴν δύναμιν τῆς Ἡγεμονίας.

Ἕτερον τηλεγράφημα ἐσ Βιέννης ἀγγέλλει ὅτι τὰ γεγονότα δὲν δικαιοῦσι τὰς βλέψεις τῆς Ρωσσίας. Θέλομεν εἶπε, νὰ ὦμεν ἐλεύθεροι. Ἡ Βουλγαρία δὲν εἶνε χώρα ὅπου οἱ Κάουλβαρς καὶ Ιγνάτιεφ θὰ συναθροισθῶσιν. Ἡ «Βουλγαρία διὰ τοὺς Βουλγάρους» ἔσται πάντοτε ἡ πολιτικὴ καὶ νῦν καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Καὶ ὁ ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴς τῆς «Εφ. τῶν συζητήσεων» βεβαιοῖ ὅτι ἡ ἐν Σόφιᾳ πρόσφατος μεταβολὴ μικρὰν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν εἰς τὸ ρωσσικὸν δημόσιον. «Τὸ ρωσσικὸν ἔθνος λέγει τρέφειτὴνπεποίθησινὅτι ἡ κυβέρνησίς του δὲν θὰ παρεκκλίνῃ οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἐκ τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ δηλώσεων περὶ Βουλγαρίας. Διότι ἤλλαξαν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Κοβούργου, δὲνἤλλαξενἡθέσιςτου. Ηπτῶσιςτοῦ Σταμπουλωφ, οὐδαμῶς αὐξάνει τὰς πιθανότητας τῆς ἀναγνωρίσεώς του ὑπό τῆς Ρωσσίας, ἡ δύναμις ὃ αὐτὴ κέκτηται ἀρκοῦσαν ἐμπιστοσύνην ἐφ ἑαυτὴν καὶ ἐπὶ τὰς εἰρηνικὰς διαθέσεις τῶν ἄλλων δυνάμεων, ὅπως μὴ παραδέχηται ὅτι τινὲς ἐξ αὐτῶν θὰ προκαλέσωσι πολιτικὰς διαταράξεις προβαίνουσαι ἄνευ τῆς συναινέσεώς της εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Ηεμγόνος Φερδινάνδου».

Κατὰ τὸν ἐν Οδησσῷ ἀνταποκριτὴν τῶν «Ημ. Νέων», οἱ γινώσκοντες τὸν χαρακτῆρα τοῦ Σταμπολωφ εἰκάζουσιν ὅτι προσεχῶς θὰ προβῇ εἰς τὰ ἄκρα Οἱ Βούλγαροι πρόσφυγες φρονοῦσιν ὅτι οὕτως ἢ ἀλλως ὁ Σταμπούλωφ θ ἀνέλθῃ πάλιν, μετ ὀύ πολύ, εἰς δικτατορικὴν ἐξουσίαν, θὰ μετριάσῃ ὅμως τὴν προτέραν αὐτοῦ αὐθαιρεσίαν.

Ὁ Ζάγκωφ, συνδιαλεχθεὶς πρὸς τὸν ἐν Πετρουπόλει ἀνταποκριτὴν τῆς «Σημαίας», εἶπεν. «Οτε ἐλήφθησαν τὰ πρῶτα τηλεγραφήματα, ὑπέθεσα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κωμῳδίας συμφωνηθείσης μεταξὺ Φερδινάνδου καὶ Σταμπούλωφ. Ὑπέθεσα ὅτι ὁ πρίγκηψ ἤθελε νὰ κατευνασθῇ ἡ ἔξαψις τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ νὰ συνέλθῃ ἡ Σύνοδος ὑπὸ πρωθυπουργὸν τὸν Γρέκωφ, ὅπως κανονισθῶσιν εὐχερέστερον τὰ ἐκ τῆς θρησκείας τοῦ διαδόχου ζητήματα. Εἶτα θὰ ἐπανήρχετο ὁ Σταμπούλωφ. Δὲν ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ ὅτι ὁ ἡγεμὼν προέβη ὁριστικῶς εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν του. Εἀν τοιαύτην εἶχε πρόθεσιν, ἔπρεπε νὰ ἐνεργήσῃ πρότερον, ὅτε ἀνεφύη ἡ πρὸς τὸν Σάββωφ ἔρις, καὶ οὐχὶ μετὰ τὸν μακεδονικὸν τοῦ Σταμπούλωφ θρίαμβον. Οπωσδήποτε ὑπήκουσεν εἰς ὁλεθρίας συμβουλὰς, διότι, ἄνευ τοῦ Σταμπούλωφ, ἀμφιβάλλω ἐὰν θὰ δυνηθῇ νὰ μείνῃ. Τίνες οἱ συμβουλεύσαντες ἀποβαίνει μοι ἀκατάληπτον. Τὴν ἐξουσίαν διαμερίζονται ἀληθῶς νῦν οἱ θιασῶται τῆς Αὐστρίας. Αλλ οἱ ἐν Βιέννῃ γινώσκουσιν οὐχ ἧττον κάλλιον παντὸς ἄλλου ὅτι ὁ Σταμπούλωφ ἦτον ἀπαραίτητος καὶ ὅτι τὸ νέον ὑπουργεῖον δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ. Αλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἐὰν Αὐστρία καὶ Ρωσσία ἐργάζονται ἐκ συμφώνου. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Φερδινάνδος δύναται νὰ μείνῃ. Εὰν ἡ Αὐστρία ἐνήργησε μόνη. θὰ ἔχωμεν διηνεκεῖς ταραχὰς ἐν Βουλγαρίᾳ.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ μικροῦ Βογιαλικίου τῆς ἐπαρχίας Κιζίλ- Αγὰτς τὰ ἑξῆς ὑπὸ ἡμερομ. 30 Μαΐου.

Κατὰ τὴν 28ην φθίνοντος Μαΐου ε. ἔ. σφοδρὰ θύελλα συνοδευομένη μετὰ ὁρμητικωτάτης χαλάζης ἐνσκήψασα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινότητι κατέστρεψεν ἐντελῶς ὅλα τὰ σπαρτὰ, τὰς ἀμπέλους, τοὺς λειμῶνας, κήπους κ. τ. λ. ἀνέτρεψεν οἰκίας, ἔθραυσε τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, ἀρνία ἐφόνευσε, πολλοὺς δὲ ἀνθρώπους ὄντας εἰς τὰς ἀγροτικάς των ἐργασίας ἐπλήγωσεν ἐπικινδύνως.

Ἡ χάλαζα ἔχουσα διεύθυνσιν ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς διήρκεσε περὶ τὰ 15 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ εἶχε βάρος 25 γραμ.

Αἱ προξενηθεῖσαι ζημίαι εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀμπέλους, κήπους, λειμῶνας κ. τ. λ. ὑπολογισθεῖσαι ἀνέρχονται εἰς 70,000 λεβίων καὶ πλέον.

Τὴν αὐτὴν τύχην ἔσχον καὶ τὰ γείτονα ἡμῖν χωρία Μουραδανλῆ, Δερὲ-Μαχλὲ καὶ Ιαλιτζίκ.

ΒΑΡΝΑΪΚΗ ΗΧΩ

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου Κουρδζῆ ἀφίκετο ὁ νέος νομάρχης Βάρνης κ. Πέεφ, ὃν ἐπεσκέφθησαν διάφοροι πολῖται μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Α. Ι. Ξανδικηγόρου. Τὸν κ. Πέεφ γηθοσύνως χαιρετίζοντες πεποίθαμεν ὅτι φανήσεται ἀνώτερος τῶν προσδοκιῶν μας.

ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ἡ δημαρχιακὴ ἐπιτροπὴ Βάρνης δι ἀγγελίας αὐτῆς ὑπ ἀρ. 4537 ἀγγέλλει τοῖς πολίταις ὅτι δυνάμει ἡγεμονικοῦ οὐκαζίου ἡμέρα διὰ τὰς νέας δημοτικὰς ἐκλογὰς ὁρίζεται ἡ 3-η προσεχοῦς μηνὸς Ιουλίου Κυριακὴ, τόπος δὲ πρὸ διεξαγωγὴν αὐτῶν τὸ βουλγαρικὸν σχολεῖον «Αγ. Μεθόδιος» 4ον τμῆμα πλησίον τῆς νέας βουλγ. ἐκκλησίας. Ελλείψει χώρου προσεχῶς ομιλήσομεν τὰ δέοντα.

ΕΛΛΗΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν ὅτι προσεχῶς ἀφικνεῖτήι ἐκ Πύργου ο ὑπὸ τὸν κ. Ξ. Ησαΐαν γνωστὸν καὶ δόκιμον ἠθοποιὸν ἑλλην. δραματικὸς θίασος «Θέσπις» ἵνα δώσῃ χειρὰν θεατρικῶν παραστάσεων χάριν του ἐνταυθα ομογενους κοινου. Ὁ θίασος ἐν Φιλιππουπόλει καθὼς καὶ ἐν Πύργῳ ἀφῆκε καλὰς ἀναμνήσεις πεποίθαμεν δὲ ὅτι θὰ τύχῃ τῆς γενικῆς ἐνταυθα ὑποστηρίξεως.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Ὑπομιμνήσκομεν τοῖς φιλομούσοις ὅτι ἀπὸ τῆς αὔριον ἄρχονται αἱ ἐξετάσεις των ἑλληνικων σχολείων τῆς Κοινότητός μας.

ΕΦΟΡΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Προχθὲς Πέμπτην γενομένης συνεδριάσεως πρὸς ἐκλογὴν Εφορείας διὰ τὸ νοσοκομεῖον του ἀοιδίμου Π. Νικολάου ἐξελεγησαν τοιουτοι οἱ κ. κ. Κ. Θεοδωρίδης ἐκ των συγγενων, Δ. Π. Παράσχος καὶ Β. Ι. Φλώρης.

ΠΥΡΚΑΪΑ

Τὴν μεσημβρίαν τῆσ παρελθούσησ Τρίτησ κωδονοκρουσία τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκκλησιῶν ἀσυνήθης διὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐβήλου τοὺς κατοίκους τὴν ἔκκρηξιν πυρκαϊᾶς ἔκ τινος παλαιοῦ οἰκίσκου παρὰ τὸ Ελλ. νοσοκομνιον. Αἴτιον τῆς ἐκρήξεως ὑπῆρξεν ἡ ἀνατροπὴ λυχνίας ἐπὶτῶν ἐν τῷ ὑπογείῳ δεμάτων ξηροῦ λιναρίου καὶ ἄλλων εὐφλέκτων ὑλῶν ἐξ οὗ μετεδόθη τὸ πῦρ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς οἰκίας μέρη. Αθρόοι οἱ κάτοικοι ἔσπευσαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος, ὅπερ διὰ μυριοστὴν ἴσως φορὰν ἀπέδειξε τὴν ἀνεπάρκειαν παρ ἡμῖν τῶν πυροσβεστικῶν μέσων. Πρῶτοι πάντων εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος ἔσπευσαν δύο χωροφύλακες καὶ οἱ Β. Αράπογλους ὑποδηματοποιὸς Μῶρος, Λεων. Σκαναβῆς, καὶ Παντ. Σκαναβῆς οἵτινες μετέφερον τὴν ἀντλίαντῆς Ελλ. Μητροπόλεως καὶ παρέσχον τὰς πρώτας βοηθείας. Αἱ ἀντλίαι τοῦ δημαρχείου κατέφθασαν τελευταίαι, ἡ ἔλλειψις δέ ὕδατος ἕνεκεν μὴ ὑπαρξεως μεταγωγικῶν μέσων συνετέλεσεν ὥστε νὰ αὐξηθῇ ἡ ἔντασις τοῦ φθοροποιοῦ στοιχείου ὅπερ τὶς οἶδε τίνας διαστάσεις θὰ ἔλάμβανεν ἂν συνέβαινε νύκτωρ ἢ ἂν ἔπνεε σφοδρὸς ἄνεμος οἷος τήν προτεραίαν· ὁ τρόμος περὶ τήν πυρπολουμένην οἰκίαν ἰδιοκτητῶν ἦν μέγιστος, εὐτυχῶς αἱ καταλληθεῖσαι προσπαθειαι ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν κατέστειλαν τήν δύναμιν τοῦ πυρὸσ ἀποτεφρώσαντες δύο μόνον οἰκίας. Αξιοι παντὸς ἐπαίνου ἐν τῇ περιστάσει εἰσιν ἐκτὸς τῶν ἄνω μνημονευομένων καὶ οἱ Κοσμᾶσ ὑχθυοπώλης, Στάρσης Δημήτρωφ, ἱπαστηνόμος Χαδζῆ Κοῦτσεφ καὶ Μαδζάρωφ, ὁ κανδηλάπτης τῆς Ελλ. Μητροπόλεωσ Ιωάνης, Κωνστ. Σκαναβῆς, Β. Παξινὸσ, Δ. Κατηνάκης Κ. Μαραγκὸσ, Κ. *Βόλασ*, Ν. Εὐστρατιαδης, Αν Αθανασιαδης, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ὧν διαφεύγουσιν ἡμῖν τὰ ὀνόματα, καθὼσ καὶ ὁ φρούραρχοσ Ποπῷφ διαταξασ τήν μεταφορὰν λόχου στρατιωτικοῦ πρὸσ περιφρούρησιν τῆσ ταξεωσ καὶ περιουσίασ τῶν ἐκ τοῦ πυρὸσ διασωθέντων ὡσ καὶ παντεσ οἱ σοντελέσαντεσ ὑπέ τῆσ καταστολῆσ τοῦ πυρὸσ. Τοὐναντίον λυπούμεθα μή δυναμενοι νὰ ἐξαρωμεν τήν προθυμίαν τῶν πυροσβεστῶν μασ καὶ νὰ μή ψέξωμεν τήν ὀλιγωρίαν τοῦ δημαρχείου ὅπωσ λαβῇ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα καί ἐφοδιασθῇ διὰ τῶν καταλλήλων πυροσβεστικῶν μέτρων ἵνα μή ἡμέραν τινὰ ἀνυπολογίστωσ θρηνήσωμεν.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γράφει ἡμῖν ὁ ἐν Κερκύρα ἀνταποκριτὴς

ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΔΡΑΜΑ

Τρομερὸν συμβὰν κατετάραξε τὴν φιλήσυχον καὶ ἐρατεινὴν ἡμῶν νῆσον.

Ἡ πρό τινων ἡμερῶν ἐπισυμβᾶσα αὐτοκτονία τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Οδυσ. Αγιοβλασίτη ἐξηγήθη νῦν κατὰ τραγικὸν τρόπον οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συνεπληρώθη δι αὐτοκτονίας ἁβρᾶς κόρης τῆς Πηνελόπης Κυριάκου, ὡραίας ὡς ἄγγελος καὶ μόλις δεκατετραετοῦς. Τὴν κόρην ἠγάπησε περιπαθῶς ὁ Αγιοβλάστης, ὢν ἀδελφὸς τοῦ συζύγου τῆς ὁ ελφῆς τῆς παρθένου. Ὁ ἔρως ὅσον ἄτοπος (διότι μόλις 14 ἐτῶν ἦτο ἡ νέα ὅταν τὴν ἠγάπησε) τόσῳ ἦτο καὶ παράνομος καὶ ἀδύνατον νὰ καταλήξῃ εἰς γάμον, κωλυομένων δύο ἀδελφῶν νὰ νυμφευθῶσι δύο ἀδελφάς. Ὁ ἔρως ὅμως οὗτος ἐτηρεῖτο μυστικὸς χωρὶς νὰ ὑποπτευθῶσί τι οἱ συγγενεῖς. Οτε ἐσχάτως ἠνόησαν οὗτοι τὰ γενόμενα ἦτο πολὺ ἀργὰ· ἐν τούτοις ἀπεμάκρυναν εἰς τὴν ἐξοχὴν (Κουλοῦραν) τὴν ἀθῴαν Πηνελόπην. Ὁ Οδυσσεὺς αὐτοκτονεῖ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὡς ἠγγέλθη, ἀφίνει δὲ εἰς τοὺς συγγενεῖς ἐπιστολογραφίαν ἐξ ἧς πληροφοροῦνται τὰ καθέκαστα. Οἱ ἀργολόγοι πολλὰ ψεύδη ἔπλασαν προσβάλλοντα τὴν τιμὴν τῆς κόρης, πλατωνικῶς μόνον ἐρώσης. Ο αὐτοκτονήσας δὶ ἐπιστολῆς τὴν ἡμέραν τῆς αὐτοκτονίας πεμφθείσης τῇ ἀγγέλλει τὸ ἀπονενοημένον κίνημα καὶ τὴν προσκαλεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς πρὸς συνάντησίν του. Λαβοῦσα ἀσφαλῶς τὴν ἐπιστολὴν ἡ Πηνελόπη λαμβάνει διάλυσιν φωσφόρων καὶ δηλητηριάζεται· καὶ ἐν ἀπολύτῳ τιωπῇ ἐπὶ 4 ἡμέρας περιμένει τὸν θάνατον τοῦ δηλητηρίου βραδύναντος νὰ ἐνεργήσῃ. Τὴν 4 ἡμέραν σπαραξικάρδιοι πόνοι τὴν καταλαμβάνουσι. Σπεύδουσιν οἱ ἰατροὶ ἀλλ ἦτο πλέον ἀργὰ· ἐξέπνευσε χωρὶς οὐδόλως νὰ γογγύσῃ.

Ἡ Πηνελόπη ἦτο τύπος σεμνότητος ὡραιότητος ἐκτάκτου, ἀπόφοιτος τοῦ Αρσακείου καὶ ἀνήκουσα εἰς μίαν τῶν ἀρίστων τῆς νήσου οἰκογενειῶν. Ὁ πλατωνικός της ἔρως ἦτο τόσῳ σφοδρὸς ὥστε οὐδ ἐνώπιον τῆς αὐτοκτονίας ἀνεχαιτίσθη ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ συζευχθῇ τὸν Οδυσσέα της! Οὕτως ἔληξε τὸ σπάνιον τοῦτο δρᾶμα.

* * *

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΒΕΡΑΤΙΩΝ

Τὰ ἑξῆς ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Νέᾳ» Αθηνῶν περὶ τοῦ ἡμετέρου ἐν Αθήναις καλοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ οὕτω ἀφιλοκερδῶς παρέχοντος ἡμῖν τὴν πολύτιμον συνεργασίαν του καὶ κρατοῦντος διὰ τοῦ γλαφυροῦ του καλάμου ἐνημέρους τοὺς ἀναγνώστας μας περὶ πάσης ἐν Ελλάδι πολιτικῆς, φιλολογικῆς καὶ κοινωνικῆς κινήσεως ἅπερ καὶ εὐχαρίστως ἀναδημοσιεύομεν. Ἰδοὺ αὐτά.

Ασμένως ἀνέγνωμεν τὰ ἐν τῇ «Παλιγγενεσίᾳ» περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ἃς προσφέρει ἀνταποκρινόμενος ἐξ Αθηνῶν εἰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας ὁ φίλος συνάδελφος κ. Ζωγραφίδης, τοῦ ὁποίου τὸ μεμετρημένον ὕφος καὶ οἱ ἀνένδοτοι δημοσιογραφικαὶ προσπάθειαι προκειμένου ἰδίως περὶ τῶν μισελληνικῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἀλλογλώσσων ἐφημερίδων εἶνε ἄξια πάσης εὐφήμου μνείας.

* * *

Επιστέλλει ἡμῖν ἔκτακτος ἀντποκριτὴς ἐκ Πειραιῶς

"ΓΚΟΛΦΩ„

Εἶνε ἔργον δραμματικὸν τοῦ ἀπὸ πέρυσι γνωστοῦ γενομένου καὶ τόσον συμπαθοῦς ποιητοῦ, ἐστερημένου τοῦ φωτὸς τοῦ, κ. Περεσιάδου. Τὸ νέον τοῦτο δρᾶμα, ὅπερ ἔφερεν ἐλθὼν ἄρτι ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐρημητηρίου τῆς ἐπαρχίας του, εἶνε εἰδυλλιακόν, ὑποθέσεως εἰλημμένης ἐκ τοῦ βίου τῶν βλαχοποιμένων, ἐρωτικῆς, ἐνθερμοτάτης. Εἶνε εἰς γλῶσσαν τῶν αὐτῶν. ποιμένων, πιστὴν, ἀληθεστάτην καὶ εἰς στίχους ἀνομοιοκαταλήκτους. Εἰκονίζει περιπαθῶς τὰ αἰσθήματα τῆς καρδίας καὶ σὺν τῷ λυρισμῷ ἐν μέτρῳ ἐξικνεῖται εἰς ὕψος τραγικὸν κακομοιρίας ἐρωτικῆς, μετὰ κάλλους εἰκόνων καὶ ἀποφθεγμάτων καὶ φράσεων ποιητικῶν, ὧν εὐμοιροι ἡ εὐπετὴς φαντασία τοῦ συγγραφεως, χαλιναγωγεμένουὑπὸ ἀρχῶν ἠθικῆς καὶ ἀρετῆς ἐν τῷ λόγῳ δεσποζούσης μέχρι τῆς λύσσεως καὶ καθάρσεως τοῦ δράματος. Περιέχει δὲ τοῦτο σκηνὰς πόνου καὶ δεινοπαθίας ἐρωτικῆς τόσον συγκινητικὰς, ὥστε τὰ δάκρυα τῶν θεατῶν δυσκόλως θὰ συγκρατοῦνται, εἴμεθα βέβαιοι ἐξ ὅσων ηὐτυχήσαμεν ν ἀναγνώσωμεν. Ὁ θίασος Ταβουλάρη-Παντοπούλου, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ ὑιοθετήσῃ τὸ ἔργον τοῦ τοσοῦτον ἀξίου προστασίας ποιητοῦ τούτου τοῦ φερομένου δυσμοίρως εἰς σκότος μὲ τόσην ἐν τούτοις δᾷδα ποιητικῆς λάμψεως εἰς χεῖράς του, θέλει παράσχει μεγάλην ὑπηρεσίαν τῇ ὑγιαινούσῃ μερίδι τῆς νέας δραματικῆς φιλολογίας καὶ τῇ καλαισθησίᾳ τοῦ πεφωτισμένου κοινοῦ, θέλει προσφέρει ἀναζωογόνησιν εἰς τὴν ποίησιν, ἅμα παραστήσῃ καὶ τὸ ἔργον αὐτό, ἐν τῷ ὁποίῳ ἡ κυρία Παρασκευοπούλου μάλιστα, ὡς Γκόλφω, θὰ εὕρῃ στάδιον ἀναπτύξεως τοῦ μεγαλητέρου πάθους καὶ τῶν μᾶλλον συναρπαζόντων τὴν καρδίαν τοῦ θεατου σκηνικῶν.

ΕΝ ΤΥΝΙΔΙ

Κατὰ τὴν τυνησιακὴν ἐφημερίδα La dépêche Tunisinne ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ πρωτοβουλίαν τῆς κυρίας Μαρίας Ρουδιὲ, συζύγου τοῦ ἀνὰ τὴν Τυνησίαν γενικοῦ γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς Γαλλίας κ. Καρόλου

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

(ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

Ἡ περιπέτεια τὴν ὁποίαν θὰ διηγηθῶ συνέβη δακατέσσαρας ἡμέρας περίπου πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Μόνον ὀλίγοι ταξιδιῶται εὑρίσκυντο ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ καὶ διὰ τοῦτο κατώρθωσα νὰ λάβω θέσιν μόνος μου ἔν τινι σιδηροδρομικῇ ἁμάξῃ. Ὁ τόπος πρὸς ὃν διηυθυνόμην ἦτο ἡ πόλις τῶν Παρισίων, καὶ εἶχον παρὰ τοῦ πατρός μου τὴν ἐντολὴν νὰ κομίσω ἰδιοχείρως ἕνα λίαν πολύτιμον ἀδαμάντινον δακτύλιον εἰς τὸν ἐκεῖ ἀντιπρόσωπόν του (ὁ πατήρ μου ἦτο ἀδαδαμαντοπώλης καὶ χρυσοχόος ἐν Λονδίνῳ.)

— Οἱ ἀδάμαντες ἔχουσιν ἀξίαν πεντακοσίων λιρῶν εἶπεν ὁ πατήρ μου· ἐλπίζω λοιπὸν ὅτι θὰ προσέχῃς καλά, υἱέ μου, καὶ οὔτε εἰς τὸν δρόμον θὰ τοὺς χάσῃς οὔτε θὰ σοι τοὺς κλέψῃ κανείς.

Ἐγὼ ἐμειδίασα κάπως εἰρωνικῶς, ὅτε ὁ πατήρ μου εἶπε τὰς λέξεις ταύτας· ὡς νὰ ἦτο δυνατόν νὰ μοι κλέψῃ κανεὶς τὸν ἀδαμάντινον δακτύλιον ἢ νὰ τὸν χάσω. Ημην περίπου εἴκοσι καὶ ἑνὸς ἐτους καὶ ὁ πατήρ μου τῇ ἀληθείᾳ δὲν εἶχε καθ ὅλου δίκαιον νὰ μὲ ὁμιλῇ κατ αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς νὰ ἤμην ἀκόμη μικρὸς παῖς.

Εἶχον κρύψῃ τὴν θήκην μετὰ τοῦ δακτυλίου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ θυλακίῳ τοῦ ἐπανοφορίου μου καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔφερον ἐκεῖ τὴν χεῖρά μου διὰ νὰ βεβαιωθῶ ὅτι εὑρίσκεται ἐκεῖ ἀκόμη. Δέν εἶχον πλέον ἰδῇ τὸν δαγελάσω μαζύ σου ἀπὸ καρδιά. Αὐταὶ αἱ τρελλαὶ γυναῖκες! Δὲν ἠμπορεῖς τάχα νὰ ἔχῃς χιλίους ἄλλους ἐραστὰς ἀντὶ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ δ α σ κ ά λ ο υ;

Οὗτος τὴν ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του. Δὲν πρέπει νὰ μὲ ἐνθυμεῖσαι, ὅταν ἀναχωρήσω. Ακούεις; Αλλως θὰ ἔλεγες ψεῦμα, ἂν μοι ὑπέσχεσο τὸ ἐναντίον.

Κατόπιν τὴν ἐφίλησεν οὗτος καὶ μετὰ τὸ τέϊον ἀπεμακρύνθη.

Ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἐπεθύμει πρὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου νὰ ἐπήρχετο οὗτος ἐνωρίτερον. Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν του ἤνοιξεν ἓν παράθυρον τοῦ κοιτῶνός της. Ὁ οὐρανὸς ἀπήστραπτεν ἐξάστερος. Ὁ ἀὴρ ἦτο καθαρὸς καὶ κάπως ψυχρός.

Μία διαπεραστικὴ κραυγὴ τῆς Γαλλίδος της τὴν ἔκαμε νὰ ἀνατιναχθῇ. Τὶ συμβαίνει; Ἡ νευρικὴ καλλιτέχνις τῶν ἀμφιέσεων ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου της πρός τι μέρος τοῦ τοίχου ἔνθα ἐπὶ ἀργυρᾶς βάσεως ἦσαν τοποθετημέναι δωδεκάδες κοσμητικῶν βοηθητικῶν φιαλῶν κατὰ σειρὰν ἐν τάξει.

— Τὶ εἶνε ἐπὶ τέλους; ἀνέκραξεν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν προσκλοῦσα τὸ βλέμμα της ἀτενῶς πρὸς ὅ μέρος καὶ ἡ Γαλλίς,

— Μία βρωμοῦσα! ἐψέλλισεν ἡ Γαλλὶς, τρέμουσα ἀκόμη πάντοτε.

— Αρμεναῖς! ἀνέκραξεν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἐν μεγάλῃ ἀγανακτήσει.

— Εκεῖ ἐπάνω ἐκρύβη! διεβεβαίου ἡ Αρμεναῖς. ἔνας μέγας μαῦρος κάνθαρος! Νὰ καὶ ἐκεῖ ἀκόμη περιπατεῖ ἐν ἀπαράλλακτον ζῷον! ἀνέκραξεν αὕτη ἐκ νέου. Καλὸν οἰκοκυρϊὸ αὐτό! ὤ!

— Αὔριον νὰ σκορπίσῃς φαρμάκι εἶπεν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἠπίως λίαν καὶ ἐν μεγάλῃ εὐλαβείᾳ μὴ τυχὸν καὶ ἀπολέσῃ τὴν πρωθιέρειαν ταύτην τῆς λατρείας τῆς κολλονῆς.

— Ναί, πρέπει νὰ χυθῇ ὑδροχλωρικὸν ὀξὺ ὄπισθεν τῶν νεανίδων εἰστὰς ὀπὰς τοῦ τοίχου, ἄλλως θ ἀποθάνω ἐκ τοῦ φόβου μου! Ανέκραξεν ἡ δεσποινὶς Αρμεναῖς.

Αφοῦ δὲ ἠμίσεια φιάλη κολώνιας ἐπανέφερε τὴν δύναμιν τῶν νεύρων της, ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἠδύνατο ν ἀποσυρθῇ διὰ νὰ ἀποσυρθῇ νὰ κοιμηθῇ.

Ηδη τὴν πρωΐαν ἀκόμη τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ἐνῷ ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν ἐλάμβανε ἀκόμη τὸν καφφέν της ἐν τῇ ραπεζαρίᾳ, ἡ Γαλλὶς ἤρξατο τοῦ ἔργου της.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τοῦ ἀ ἐξολοθρεύσῃ τὰς βρωμερὰς σίλφας εἶχε προμηθευθῇ ἐκ τοῦ φαρμακείου μίαν μεγάλην φιάλην ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος.

(Ακολουθεῖ)

Ρουβιέ, ἐδόθη ἐν τῷ χειμερινῷ κήπῳ τῆς Τύνιδος μουσικῆς ἐσπερὶς ὑπὲρ τῶν ἐν Ἑλλάδι σεισμοπλήκτων ἐξ ἧς εἰσεπράχθησαν 1500 ὡς ἔγγιστα φράγκα. Ἡ κυρία Ρουβιέ, ἥτις ὡς γνωστὸν τυγχάνει θυγάτηρ τοῦ ἐν Καΐρῳ κ. Εὐαγγέλου Αχιλλοπούλου καὶ ἐγγονὴ ἐκ θυγατρὸς τοῦ ἐν Αθήναις σεβαστοῦ δικηγόρου κ. Νικολάου Στεφανίδου, δὲν παύει ἐκδηλοῦσα ἀνὰ πᾶσαν περίστασιν τὰ ἑλληνικώτατα αὐτῆς αἰσθήματα, ἅπερ συμμερίζεται πληρέστατα ὁ φιλέλλην σύζυγος αὐτῆς κ. Ρουβιέ, ὁ ἐπαξίως ἐκπροσωπῶν τὸ Γαλλικὸν ἔθνος ἐν Τυνησίᾳ.

* * *

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ

Ἐκ πληροφοριῶν, ἃς ἔλαβον παρὰ τῶν ἄρτι κρατηθέντων νέων εἰς τὴν ἀνάκρισιν, δημοσιογράφοι φίλοι των, μανθάνομεν ὅτι ἐν Αθήναις ὑπάρχουσι τέσσαρες σοσιαλιστικοὶ σύλλογοι· "Κεντρικὸς σοσιαλιστικὸς σύλλογος» "Κοινωνικὸς σύλλογος„, "Μεταρρύθμισις„ "Σοσιαλιστικὸς σύλλογος„ καὶ "Σύλλογος Νέα Γαλατεία„, ἕκαστος τῶν ὁποίων ὑπὲρ τῆς εὐημερίας πάντοτε τῆς ἀνθρωπότητος ἀγωνιζόμενος, ἐργάζεται δὶ ἰδίων προσώπων πρὸς ταχυτέραν διάδοσιν τῶν ἀρχῶν τοῦ σοσιαλισμοῦ. Ἐχουσιν ἰδίας ἀρχὰς ἕκαστος ἐσχάτως μάλιστα προσεχώρησαν πλεῖστοι εἰς ταύτας καὶ ἀνεγνωρισμένοι ἐπιστήμονες.

* * *

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ δὲ σοσιαλιστικαὶ ἐκδίδονται πέντε, αἱ μὲν ὄργανα τῶν συλλόγων. αἱ δὲ ἰδιωτῶν. Οἱ τίτλοι αὐτῶν εἰσὶν "Σοσιαλιστὴς„ "Μεταρρυθμιστής„, "Σοσιαλιστικὸς Σύλλογος„, "Νέος Σοσιαλισμὸς„ καὶ "Ἀλήθεια„. Πόροι τῶν ἐφημερίδων εἰσὶν οἱ συνδρομαὶ μόναι μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου συχνὰς διαβεβαιώσεις τινῶν τῶν ἡμερησίων φύλλων. Ἂν ἐξηρτῶντοἀπὸ τὸν Διεθνῆ Σοσιαλισμόν, ἐκέκτηντο κεφάλαια θὰ ἐξεδίδοντο τοὐλάχιστον καθ' ἑβδομάδα καὶ οὐχὶ ὅπως νῦν συμβαίνει ἐκδιδόμενων τῶν κατὰ δεκαπενθημερίαν, τῶν δὲ ἅπαξ τοῦ μηνός, πάντοτε δὲ μετὰ δυσκολίας ἕνεκα οἰκονομικῆς καχεξίας.

* * *

Ο ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ

Ἠρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ἀφιχθέντων πρό τινων ἡμερῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὁμολογιούχων ἑλληνικῶν δανείων καὶ τῆς ἑλλην. κυβερνήσεως. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ λῆξις τῶν περὶ συμβιβασμοῦ διαπραγματεύσεων τούτων ἔσται λίαν πρόσεχής· πρὸς δὲ ὅτι συγκαλεῖται ἡ βουλὴ εἰς ἔκτακτον σονεδρίασιν ὅπως ἐπικυρώσῃ τὴν περὶ τοῦ συμβιβασμοῦ τούτου σύμβασιν.

ΤΟΚΟΜΕΡΙΔΙΟΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἐδημοσίευσε διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὅτι κατετέθη ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τὸ ποσὸν λιρῶν ἀγγλ. 18,066.12 8 πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς χρυσὸν τῶν τοκομεριδίων λήξεως 3)15 Ἰουνίου 1894 τοῦ Ἐθνικοῦ δανείου τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς Λαρίσσης. Ἡ ἐξαργύρωσις γενήσεται παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ Ἀθηνῶν παρὰ τοῖς κ. κ. Ζ. Τ. Χάμπρο ἐν Λονδίνῳ, παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπέζῃ ἐν Βερολίνῳ καὶ παρὰ τῷ ἀνταποκριτῇ τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐν Παρισίοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

AU PARADIS

ΑΥΡΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΝ ΚΗΠΟΝ

Θὰ παιανίζῃ ἡ στρατιωτικὴ μουσική.

ἀπὸ τῆς 5—8 ὥρας μ. μ.

ΑΥΡΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΨΥΚΤΙΚΑ

ΠΟΤΑ!

ΑΓΓΕΛΙΑ

Ἡ ἐμπορικὴ φίρμα Η Κὸν καὶ Ρόζεμπεργ ἐν Ρουστσουκίῳ ἀνοίγει ὑποκατάστημα ἐν τῇ πόλει μας ἐν τῷ καταστήματι "Οὐνιβερσέλι„ ἔνθα θέλουσι πωλεῖ ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦτο παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Δυτικῶν

Διάφορα μάλλινα ὑφάσματα καὶ φορέματα γυναικεῖα διάφοραις διὰ τὰ παιδιὰ ὀμπρέλαις, κάλτσες διάφορα ἀρώματα τα γαλλικὰ καθὼς καὶ Καζισμίρια διὰ Κουστούμια κ.λ. π. κ.λ.π. εἰς

ΤΙΜΑΣ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΣ!

Η ἐξαίρετος φήμη ἧς ἀπολαύει τὸ καταστημα εἰσ ὅλασ τὰσ πόλεισ τῆσ *Βουλγαρίασ* μὴ ὑποχωροῦσα παρὰ πρὸ τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν συνιστᾷ λίαν τὸ καταστημα τοῦτο. 1—4

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ληγούσης μετ οὐ πολὺ τῆς πρώτης ἐξαμηνίας παρακαλοῦνται οἱ ἀξιότιμοι ἡμῶν συνδρομηταί οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς των ἵνα ἐμβάσωσιν αὐτὰς καὶ ἰδίᾳ οἱ τοῦ παρελθόντος ἔτους τοιοῦτοι. Τὸ τοιοῦτον θέλει συντελέσει λίαν εἰς ἐπίτευξιν τῶν νέων βελτιώσεων καὶ μεταρρυθμίσεων ἃς σκεπτόμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν ἐν τῇ «Ὀδησσῷ„ λίαν προσεχῶς.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, Ἰουνίου 10 1894.

'Επικαταλλαγὴ (agio)
Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2.50
'Αγορὰ » » » 3.

		ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματο εἰς χρυσὸν	
		λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	269	—	275	—	272	—
» φράγκ. χρυσᾶ	100	—	—	102	—	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ.	100	200	—	202	—	201	40
» φράγκ. χρυσᾶ	100	—	—	100	30	—	—
Γερμανίας μάρκ.	100	122	80	124	30	123	80
» φρ. χρυσᾶ	100	—		100	50	—	—
Γαλλίας, Βελγίου, 'Ιταλίας, Ελβετ. φράγκα χρυσᾶ	100	99	90	100	35	—	—
'Αγγλίας λίρα στερλ.	1	25	25	25	36	25	28
» φράγ. χρυσᾶ	100	—	—	100	50	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	22	70	22	90	22	80
» φράγ. χρυσᾶ	100	—	—	100	25	—	—
Σερβίας, Ρουμανίας φράγκα χρυσᾶ	100	—	—	100 101	30 —	—	—
Τραπεζ. 'Αγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας		99	50	—	—	—	—

Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. 9.97

'Ο ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 1 λέβον

Προμήθεια δὶ ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας 1/10 %. 'Ελάχιστος ὅρος 0.25 ἑκ

ΜΑΚΑΡΟΝΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΜΗΡΑ

ΕΝ ΠΥΡΓΩι

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝ ΕΝ ΤΗ ΕΚΘΕΣΕΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΑΡΙΣΤΗ ΕΥΘΥΝΙΑ

ΜΑΚΑΡΟΝΙΑ, ΦΙΔΕΔΕΣ, ΚΡΙΘΑΡΑΚΙΑ, ΣΠΑΓΕΤΑ, ΚΟΥΣΚΟΥΣΙΑ, ΓΙΟΥΦΚΑΔΕΣ Κ.Τ.Λ.

Τὸ μακαρονοποιεῖον τοῦτο ἄριστα καταρτισθὲν διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων παράγει ὑπὲρ τὰ 20 διάφορα εἴδη ζυμαρικῶν ἐφαμίλλων τῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀνωτέρων παντὸς συναγωνισμοῦ.—

Ἀναδέχεται ν' ἀποστείλῃ παραγγελίας εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ κράτους ἔστω καὶ μικρᾶς ποσότητος πρὸς τὸ παρόν, πρὸς πίστιν τῶν καταγαλωτῶν περὶ τῆς ἀρίστης κατασκευῆς αὐτῶν.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν: Πρὸς τοὺς Κυρίους

100—8 ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΑΜΗΡΑ

ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ

GRANDE LOTERIE DE CAPITAUX

garantie légalemant par le suprême Gouvernement à **Hambourg.**

500,000

Marcs ou

Francs 625,000

comme gros lot sont offerts en cas le plus heureux par la Nouvelle Grande Loterie de Capitaux, garantie par l' Etat de Hambourg.

Mais en tous cas:

1	Prime de Marcs	300000
1	Lot de Marcs	200000
1	Lot de Marcs	100000
2	Lots de Marcs	75000
1	Lot de Marcs	70000
1	Lot de Marcs	60005
1	Lot de Marcs	60000
1	Lot de Marcs	55000
2	Lot de Marcs	50000
1	Lot de Marcs	40000
5	Lots de Marcs	20000
3	Lots de Marcs	15000
26	Lots de Marcs	10000
56	Lots de Marcs	5000
106	Lots de Marcs	3000
253	Lots de Marcs	2000
6	Lots de Marcs	1500
756	Lots de Marcs	1000
1237	Lots de Marcs	500
33950	Lots de Marcs	148
18991	Lots de Marcs	300, 200

150, 127, 100, 94, 67, 40, 20.

La Loterie de Capitaux bien importante, autorisée par le haut Gouvernement d' Etat à **Hambourg,** et garantie par la propriété totale d'Etat, contient **110,000 billets,** dont **55,400** doivent gagner avec sûreté. **Le capital dans cette loterie est à peu près**

13,000,000

Francs en or.

L'arrangement favorable de cette loterie d'argent est de telle manière que tous les 55,400 prix indiqués ci dessus serons décidés avec sûreté en 7 classes successives.

Le Lot principal de la première classe est Marcs **50,000,** seconde classe Marcs **55,000,** monte dans la troisième à Marcs **60,000,** dans la quatrième à Marcs **65,000,** dans la cinquième à Marcs **70,000,** dans la sixième à Marcs **75,000,** et septième à évent. Marcs **500,000,** mais en tous cas à **300,000, 200,000 Marcs,** etc.

La maison de commerce nommée au pied invite par la présente respectueusement à s'intéresser dans cette **Grande loterie de Capitaux.**

Les personnes désirant donner des ordres sont priées d'y ajouter les montants respectifs en **Billets de Banque de France,** ou de tout pays européen, ou en **timbres-poste,** on le plus commode sera d'envoyer l'argent par **mandat de poste** international de votre paus, allemande ou autrichienne, Bons de Poste francais.

Pour le tirage le la première classe, coûte

1 billet original entière	**frs.**	**7,50**
1 demi-billet original	„	**3,75**
1 quart de billet original	„	**1,90**

Le prix des billets des classes suivantes et aussi la distribution de tous les prix et dates des tirages, enfin tous les details on peut voir du pln officiel.

Chacun recevra entre ses mains les **billets originaux** pourvues des armes d'Etat, et en même temps le **plan officiell des tirages,** où l'on verra tous les détails nécessaires. De suite après le tirage chaque intéressé recevra la liste officielle des primes tirées pourvue des armes d' Etat. **Le paiement des lots se fera selon le plan promptement, sous le garantie de l'Etat. Les prix sont payable en Reichsmark.** En cas que, contre notre attente, le plan des tirages ne con vienne pas á un des intérés, nous sommes bien prêts à prendre, retour avant le tirage les billets qui ne conviennent pas et ä restituer le montant recu. Si l' on désirs, le **plan officiel des tirages** est envoyé gratis d'avance pour en prendre connaissance. Nous prions de bieu vouloir nous envoyer les ordres le plus **promptement** possible, mais en tout cas avant le

20 Juin 1894 n. ST.

Valentin & Cie.
Maison de Banque
HAMBOURG
Ville libre, Allemagne.

κτύλιον ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ ἣν ὁ πατήρ μου τὸν εἶχε τοποθετήσῃ ἐν τῇ μικρᾷ βελουδίνῃ θήκῃ, ἐν ᾗ καὶ τώρα ἀκόμη εὑρίσκετο. Ἀφοῦ ἐτελείωσε τὸ πρῶτόν μου σιγάρον καὶ ἐγὼ εἶχον ἀναγνώσῃ τὴν πρωϊνὴν ἐφημερίδα, μοὶ ἐπῆλθεν αἴφνης ἡ ἰδέα νὰ ἀποθαυμασω ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν δακτύλιον. Τοῦτο δὲν ἔβλαπτε καθ ὅλου νομίζω. ἢ ἀπατῶμαι; Ἐλαβον λοιπὸν τὴν θήκην ἐκ τοῦ θυλακίου καὶ τὴν ἤνοιξα. Οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπετυφλώθησαν κυριολεκτικῶς ἐκ τῆς λάμψεώς των. Εἶχον ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου τὸν πολύτιμον θησαυρὸν κατακείμενον ἐπὶ βελούδου. Τίς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ ἐκεῖθεν καὶ νὰ τὸν φορέσῃ; Ἐγὼ βεβαίως ὄχι. Πρῶτνν τὸν ἐδοκίμασα ἐπὶ τοῦ ἑνὸς δακτύλου καὶ ἔπειτα ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Οτε ὅμως τὸν διεπέρασα ἐπὶ του μέσου δακτυλου τῆς δεξιᾶς μου χειρός, ἐκεῖ μοι ἤρεσε τὰ μέγιστα. Τώρα μοι ἐπῆλθεν ἡ σκέψις ποῦ ἠδύνατο νὰ εἶνε ὁ δακτύλιος μᾶλλον ἀσφαλὴς ἢ ἐπὶ τοῦ δακτύλου μου; Αρκεῖ μόνον νὰ ἐφόρουν κατόπιν ἓν χειρόκτιον καὶ καμμία ψυχὴ δὲν θὰ ἤξευρε τί ἐκρύπτετο ἐκεῖ ὑπὸ τὸ δέρμα τοῦ χειροκτίου. Εδῶ θὰ ἦτο πολὺ ἀσφαλέστερος ἢ ἐν τῷ θυλακίῳ μου. Εἰς τοιαύτην περίστασιν πᾶς δισταγμὸς θὰ ἦτο μωρία. Λοιπὸν ἐπέρασα τὸν δακτύλιον εἰς τὸν δάκτυλόν μου καὶ τὴν θήκην ἔρριψα εἰς τὸ θυλάκιόν μου. Επειδὴ δὲ ἀκόμη ἤμην μόνη ἐν τῇ ἁμάξῃ δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ φορέσω τὸ χειροκτιόν μου. Απεθαύμαζον μᾶλλον τὴν ἐξαισίαν λάμψιν τῶν ἀδάμάντων καὶ ἀπέτεινα πρὸς ἐμαυτόν τὴν ἐρώτησιν διὰ ποῖον ἄραγε διακεκριμένον κύριον ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε προωρισμένος ὁ μεγαλοπρεπὴς αὐτὸς δακτύλιος.

Αἴφνης παρουσιάσθη εἰς τὸ παράθυρον μία μορφὴ, ἀλλ ἦτο μόνον ὁ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ὑπάλληλος τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις ἐτρύπησε τὸ εἰσιτήριόν μου. Μόλα ταῦτα ἐφόρεσα τὸ χειρόκτιόν μου, τόσῳ μᾶλλον, ὅσῳ με ἀμίσειαν ὥραν ὁ σιδηροδρομικὸσ συρμὸς θὰ ἔφθανεν εἰς τὸ Douer. Από τοῦ σταθμοῦ μετέβην ἀμέσως ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, τὸ ὁποῖον θὰ μὲ ἔφερεν εἰς τὸ καλέ. Παρετήρησα ἐπ αὐτοῦ τὸ πολὺ πολὺ μίαν δωδεκάδα ταξειδιωτῶν, κυρίας δὲ μόνον δύο. Ἡ μία ἦτο μία πολύσαρκος προκεχωρημένης ἡλικίας, ἡ ὁποία καθ ὅλον τὸ ταξείδιον διαρκῶς ἔτρωγε καὶ ἔπινε. Ἡ ἄλλη ἦτο — νὰ — μὲ μίαν λέξιν, τὸ θελκτικώτατον τῶν πλασμάτων ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε οἱ ὀφθαλμοί μου εἶδον. Δὲν ἦτο δυνατόν ν ἀπομακρύνω τὰ βλέμματά μου ἀπ αὐτῆς. Διαρκῶς διηρχόμην πρό αὐτῆς καὶ συγχρόνως τὴν προσέβλεπον ἑκάστοτε εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Αχ, καὶ εἶχε τόσῳ ὡραίους κάστανοὺς ὀφθαλμούς! ! Καὶ πρὸς τούτοις μεγαλοπρεπῆ χρυσίζουσαν ξανθὴν κόμην. Διὰ νὰ περιγράψω τό ἐξωτερικόν της, καθὼς πρέπει, θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ ἤμην ποιητής. Μίαν ἢ δύο φορὰς συνήντησαν τὰ βλέμματά της τὰ ἰδικά μου ἐπὶ μίαν στιγμὴν καὶ ἐξεπλάγην ἐκ τῆς βαθείας θλίψεως, ἣν ἠδύνατό τις ν ἀναγνώσῃ ἐπὶ τῶν χαριέντων τούτων ἀστεροειδῶν ὀφθαλμῶν. Καθ ὅσον ἐγὼ ἠδυνάμην νὰ κρίνω, ἦτον αὐτὴ ἐντελῶς μόνη. Εἴχομεν περίπου διαννύσῃ τό ἥμισυ τοῦ μεταξὺ Douer καὶ Calais ταξειδίου καὶ ἐγὼ θὰ εἶχον διέλθῃ ἐνώπιόν της περίπου πεντηκοντάκις, ὅτε αὐτὴ μοὶ ἀπέτεινε τὸν λόγον:

— Θὰ εἶχεν ὁ κύριος τὴν καλοσύνην νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ μοὶ φέρῃ ὀλίγον κονιάκ;

Ὡμίλει γαλλιστί. Ἡ φωνή της ἦτο χαρίεσσα καὶ γλυκεῖα ὅπως λέγει ἔν ἄσμα. Ἐγὼ δὲ ἐκολακεύθην τόσῳ πολὺ ὥστε δὲν ἠδυνάμην νὰ εὕρω καταλλήλους λέξεις νά τῇ ἀπαντήσω. Κατώρθωσα μόνον νὰ ὑποκλιθῶ καὶ ἔδωσαμον ὅσον τό δυνατόν ἐν σπουδῇ ὁ ἴδιος πρός τό κυλικεῖον διὰ νὰ τῇ φέρω τό κονιάκ.

(Ακολουθεῖ)

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

ΤΥΠΟΙΣ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ—ΒΑΡΝΑ